

Sygn. akt III RC 1184/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w. T. III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia SR Ewa S.

Protokolant sekr. sądowy Anna Szatkowska

po rozpoznaniu w dniu 05 lipca 2016 r. w. T.

sprawy z powództwa:

T. S.

przeciwko:

małoletnim W. S. (1) i J. S. działających przez matkę U. K. (1)

o: obniżenie alimentów

oddala powództwo

Sygn. akt III RC 1184/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 23 grudnia 2015r. T. S. wniósł o obniżenie wysokości alimentów na jego dwoje dzieci J. S. i W. S. (1), z dotąd ustalonej kwoty po 330,- zł na każde z dzieci do kwoty po 250,- zł na każde dziecko poczynając od grudnia 2015r.

W uzasadnieniu pozwu T. S. wskazał, że płaci alimenty przez komornika, co powoduje, że jego miesięczne zobowiązanie wobec dzieci jest wyższe niż 660,- zł miesięcznie. Powód wskazał przy tym, że obecnie zatrudniony jest na 1/16 część etatu co włącznie z nadgodzinami powoduje, że jego dochód miesięczny wynosi 1286,- zł. Na jego utrzymaniu poza J. i W. jest także małoletni W. S. (2), którego matka, obecna żona powoda kończy studia i utrzymuje się ze stypendium i zasiłku rodzinnego na dziecko. Powód dodał przy tym, że jego możliwości zarobkowe są ograniczone ze względu na schorzenie lewej dłoni. Jednocześnie powód wskazał, że sytuacja materialna jego byłej żony, matki J. i W. poprawiła się, bowiem jej mąż ma stosunkowo wysokie dochody.

W odpowiedzi na pozew z dnia 04 kwietnia 2016r. działająca w imieniu pozwanych W. i J. rodzeństwa S. U. K. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew matka pozwanych wskazała, nawet dotąd ustalona kwota alimentów nie zaspokaja potrzeb dzieci. Matka pozwanych podała także, że po urodzeniu trzeciego dziecka we wrześniu 2015r. otrzymuje zasiłek macierzyński i obecnie nie pracuje. Większość kosztów utrzymania domu ponosi jej mąż, bowiem ona sama spłaca kredyt hipoteczny.

Na rozprawie powód T. S. podtrzymał powództwo w całości.

U. K. (1), działająca w imieniu małoletnich pozwanych W. S. (1) i J. S. podtrzymała stanowisko wyrażone w odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił co następuje:

W. S. (1) ur. (...) w T. oraz J. S. ur. (...) są dziećmi pochodzącymi z małżeństwa T. S. i U. K. (1).

/dowód: odpisy aktów urodzenia – k. 60 i 61 akt (...)

T. S. obecnie pozostaje w związku małżeńskim z S. S. (2). Z tego małżeństwa pochodzi jedno dziecko, W. S. (2) ur. (...)

/okoliczność bezsporna/

U. K. (1) obecnie pozostaje w związku małżeńskim ze S. K. (1). Z tego małżeństwa pochodzi jedno dziecko, A. K. ur. (...)

/okoliczność bezsporna/

Wyrokiem z dnia 28 grudnia 2012r. w sprawie (...) Sąd Rejonowy ustalił obowiązek alimentacyjny T. S. wobec małoletnich dzieci W. i J. rodzeństwa S. na kwotę 300,- zł miesięcznie na każde z dzieci.

W dniu 10 czerwca 2014r. U. K. (1) (wówczas S. – S.) działając w imieniu małoletnich dzieci W. i J. S. złożyła pozew o podwyższenie alimentów z kwoty po 300,- zł do kwoty po 500,- zł miesięcznie na każde z dzieci.

Na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w. T. w dniu 07 października 2014r. w sprawie (...) T. S. zobowiązał się do płacenia alimentów na rzecz W. S. (1) i J. S. w kwocie po 330,- zł miesięcznie na każde z dzieci poczynając od dnia 01 listopada 2014r. do rąk matki dzieci.

T. S. pozostawał już w związku małżeńskim z S. S. (2), która wówczas także studiowała, oraz wtedy także na jego utrzymaniu pozostawał małoletni W. S. (2).

W październiku 2014r. T. S. zatrudniony był w Pizzerii V. w T., za kwotę minimalnego krajowego wynagrodzenia 1680,- zł brutto.

U. K. (1) pozostawała wówczas w zatrudnieniu w Urzędzie Gminy w A., za wynagrodzeniem brutto 2.500,- zł.

/dowód: ugoda – k. 81 akt (...)

Zaświadczenia o zarobkach – k. 71 i 79 akt (...)

Okoliczności bezsporne (odnośnie małżeństwa i urodzenia W. S. (2)/

Od marca 2013r. do chwili obecnej alimenty na rzecz W. i J. rodzeństwa S. T. S. płaci z pośrednictwem Komornika Sądowego. W okresie do listopada 2014r. łączna miesięczna wpłata (...). S. do Komornika wynosiła 742,- zł, potem 760,- zł miesięcznie, od listopada 2015r. po 782,- zł miesięcznie.

/dowód: informacje od Komornika – k. 20-23/

T. S. ma obecnie 36 lat. Z zawodu jest kucharzem, cukiernikiem.

Do końca 2014r. T. S. zatrudniony był w P. V. w T.. Rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło za porozumieniem stron, bowiem T. S. miał lepszą propozycję pracy, zaś jego pracodawca zamierzał zmniejszyć zatrudnienie.

Obecnie od 04 listopada 2015r. T. S. jest zatrudniony na stanowisku kucharza w firmie (...), na podstawie umowy o pracę na czas określony do 31 grudnia 2016r., na 1/16 etatu, za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 109,38 zł miesięcznie brutto. Pracodawca dopuszcza możliwość pracy w maksymalnie 150 godzinach nadliczbowych. W pierwszych trzech miesiącach 2016r. wynagrodzenie T. S. z tytułu tego zatrudnienia wynosiło 115,63 zł.

Od lipca 2016r. powód jest na urlopie bezpłatnym, z powodu zmniejszonego ruchu w pizzerii. Nie jest zarejestrowany jako bezrobotny, bo szuka pracy na własną rękę, dorywczej.

Nie ma możliwości podjęcia własnej działalności gospodarczej ze względu na egzekucję komorniczą.

/dowód: przesłuchanie T. S. – k. 124v-125v

Zeznania B. W. – k. 114

Zeznania A. P. - k. 114

Umowa o pracę – k. 5

Zaświadczenie o zarobkach – k. 81/

T. S. ma zdiagnozowane uszkodzenie nerwu łokciowego, które w jego ocenie utrudnia mu wykonywanie pracy.

/dowód: dokumentacja medyczna – k. 13-18, 78/.

S. S. (2) otrzymuje w roku akademickim stypendium w wysokości 610,- zł. Obecnie korzysta ze świadczenia 500+na syna i zasiłku rodzinnego.

/dowód: potwierdzenie przelewu – k. 6/

W dniu 26 kwietnia 2016r. T. S. i S. S. (2) zawarli umowę małżeńską ustanawiającą rozdzielność majątkową.

/dowód: akt notarialny – k. 79-80/

T. S. zamieszkuje wraz z żoną i synkiem w T. przy ul. (...).

Czynsz za to mieszkanie małżonkowie opłacają w wysokości 300,-zł (korzystają z dodatku mieszkaniowego w wysokości 270,- zł) energia ok. 60,- zł miesięcznie, gaz ok. 130,- zł miesięcznie, telewizja – 50/60 zł.

T. S. płaci rachunki za telefon ok. 30,- zł miesięcznie. W związku ze swoim schorzeniem ponosi miesięcznie koszt leków ok. 80,- zł.

W. S. (2) uczęszcza do Zespołu Szkół nr (...), gdzie rodzice wykupują mu obiady za cenę 70,- zł miesięcznie, dodatkowo płacą za świetlicę kwotę 50,- zł.

W. S. (2) pozostaje pod opieką poradni ortopedycznej i laryngologicznej, co generuje koszt wkładek do butów i leków.

T. S. nie posiada samochodu, po mieście, także w celu poszukiwania pracy porusza się komunikacją miejską, co rodzi wydatek miesięczny w wysokości 100,- zł.

/dowód: przesłuchanie T. S. – k. 124v-125v

potwierdzenie zakupu biletu – k. 7

Rachunki – k. 10-12, 31-38

Dokumentacja medyczna – k. 24-30/

U. K. (1) ma obecnie 33 lata. Na stałe zatrudniona jest w Urzędzie Gminy w A..

U. K. (1) obecnie korzysta z urlopu macierzyńskiego po urodzeniu dziecka, 17 września 2015r., do dnia 16 września 2016r. Z tego tytułu jej wynagrodzenie do lutego 2016r. wynosiło ok. 2000,- zł miesięcznie netto, w marcu 2016r. wynosiło 1433,05 zł, zaś od kwietnia 2016r. – ok. 1100,- zł (60% wynagrodzenia).

U. K. (1) wraz z mężem S. K. (1) i trojgiem dzieci zamieszkuje w T. przy ul. (...).

Na miesięczne koszty utrzymania mieszkania składają się: rata kredytu hipotecznego w wysokości 744,43 zł, prąd – 250,- zł, czynsz – 248,50 zł, dopłata za wodę ok. 40,- zł, gaz ok. 250,- zł miesięcznie w sezonie zimowym i 120,- zł miesięcznie w sezonie letnim, za TV i Internet ok. 100,- zł

U. K. (1) płaci za swój telefon komórkowy abonament w kwocie 100,- zł, w ramach którego telefony mają także oboje dzieci: W. i J. rodzeństwo S..

/dowód: przesłuchanie U. K. – k. 125v-126v

Zeznania S. K. – k. 115-116

Zaświadczenie o zatrudnieniu – k. 111

Informacja o ratach kredytu – k. 96

Rachunki – k. 97-99

Informacje o opłatach – k. 100/

W. S. (1) ma 10 lat, J. S. zaś lat 8. Oboje chodzą do szkoły podstawowej.

W. S. (1) pozostaje pod kontrolą poradni ortodontycznej, dermatologicznej i endokrynologicznej zaś J. S. – poradni kardiologicznej i laryngologicznej. Na leczenie W. – w ostatnim czasie związane także z (...) wydaje ostatnio ok. 150,- zł miesięcznie. Inhalacje J. S. to kwota ok. 40,- zł miesięcznie.

U. K. (1) szacuje wydatki na oboje dzieci w zakresie żywienia i środków higienicznych na kwotę ok. 700,- zł miesięcznie, ze względu na specyficzne upodobania żywieniowe dzieci. Koszty ubrań obojga dzieci matka oszacowała na kwotę ok. 300,- zł miesięcznie na oboje dzieci.

U. K. (1) ponosi także koszty szkoły każdego z dzieci (rocznie ok. 400,- zł wyprawka, komitet rodzicielski – 20,- zł, świetlica, dodatkowe wycieczki szkolne).

Obecnie dzieci do szkoły zawozi S. K. (1), po drodze do swojej pracy. Od września U. K. (1) chce zacząć uczyć dzieci jeździć do szkoły samodzielnie autobusem (...).

/dowód: przesłuchanie U. K. – k. 125v-126

Dokumentacja medyczna – k. 102/

W dniu 22 października 2015r. do Sądu Rejonowego w. T. wpłynął pozew U. K. (1), działającej w imieniu małoletnich J. S. i W. S. (1) przeciwko M. K., J. L. i S. S. (4) o alimenty na rzecz małoletnich W. i J. S..

Wyrokiem z dnia 19 lutego 2016r. Sąd Rejonowy w. T. w sprawie (...) oddalił powództwo wobec M. K. i umorzył (wobec cofnięcia pozwu) postępowanie przeciwko J. L. i S. K. (3).

/dowód: wyrok – k. 79 akt (...)

Sąd zważył co następuje:

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalił w oparciu o dowody z przesłuchania stron, zeznań świadków B. W. (2) i A. P. (2) a także z dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy dołączonych przez strony jak też dokumentów z akt sprawy (...) i (...).

Sąd uznał za wiarygodne dowody z akt sprawy (...) (ugoda sądowa oraz zaświadczenia o zarobkach stron) i (...) (akty urodzenie dzieci i odpis wyroku) bowiem są to dokumenty urzędowe, których autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania.

Za wiarygodne Sąd uznał także dowody z dokumentów przedłożonych przez strony w postaci dokumentacji medycznej T. S., W. S. (2), W. S. (1) i J. S., informacji o kredycie U. K., zaświadczeń o zatrudnieniu U. K. (1) i T. S., rachunków i faktur oraz poleceń przelewu, oraz umowy o rozdzielności majątkowej małżonków S., bowiem autentyczności tych dokumentów ani prawdziwości zawartych w nich informacji nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania A. P. (2) na okoliczność zatrudnienia, dochodów i ustania zatrudnienia T. S. w prowadzonej przez nią firmie, bowiem nie było to kwestionowane przez strony. Kwestionowany przez matkę pozwanych sposób rozwiązania tego stosunku pracy z kolei, nie miał znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka B. W. (3) na okoliczność zatrudnienia i wynagrodzenia T. S. w jej firmie, co potwierdzały dowody dokumentów wystawione przez księgowość. Wprawdzie częściowo – to jest przynajmniej w okresie do grudnia 2015r. (do czasu złożenia pozwu) przeczyły temu twierdzenia pozwu, lecz świadek zeznawała według swojej wiedzy, stwierdzając jednocześnie, że działalnością zajmuje się także jej syn. A zatem zeznania samej B. W. – poparte dokumentami księgowymi - nie zostały skutecznie podważone.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania S. K. (1) na okoliczność kosztów utrzymania domu zajmowanego wraz z pozwanymi i jego udziału w ponoszeniu tych kosztów, co potwierdzało przesłuchanie matki pozwanych oraz załączone do akt rachunki i faktury.

Sąd dał wiarę T. S. na okoliczność jego źródła utrzymania i jego wydatków na siebie i dom oraz jego stanu zdrowia, bowiem potwierdziły to dokumenty w postaci dokumentacji medycznej, zaświadczenie o zatrudnieniu i umowa o pracę, rachunki i faktury dokumentujące jego wydatki, a ponadto brak było dowodów na podważenie tych zeznań powoda.

Za wiarygodne Sąd uznał także przesłuchanie U. K. (1) na okoliczność jej źródła utrzymania (potwierdzonych zaświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach) oraz kosztach utrzymania mieszkania (potwierdzonych dokumentami w postaci rachunków, faktur i decyzji oraz zeznaniami S. K. (1)) i szacowanych wydatkach na małoletnich W. i J. S., oraz ich stanie zdrowia (potwierdzone dokumentacją medyczną).

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny na podstawie zebranego i powyżej ocenionego materiału dowodowego Sąd uznał, że powództwo T. S. nie zasługuje uwzględnienie w żadnej części.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Przepis art. 135 § 1 k.r.o. wskazuje przy tym, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie natomiast z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo zmianę w zakresie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu (por.: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54).

Ostatnio obowiązek alimentacyjny T. S. wobec małoletnich W. S. (1) i J. S. został ustalony od 1 listopada 2014r. na kwotę po 330,- zł na każde z dzieci, łącznie na kwotę 660,- zł.

Na czas ostatnich ustaleń wysokości alimentów T. S. pracował za najniższe krajowe wynagrodzenie, mieszkał w tym samym co obecnie mieszkaniu, z tą samą co obecnie (także wówczas studiującą) żoną i tym samym synkiem. Wprawdzie T. S. nie miał wówczas zdiagnozowanego uszkodzenia nerwu łokciowego, ale za to twierdził, że jego możliwości dodatkowego zarobkowania ograniczone są dyskopatią.

Obecnie od grudnia 2015r. (daty złożenia pozwu) do lipca 2016r. (daty wyrokowania) T. S. nadal ponosi te same opłaty za mieszkanie i media (ewentualny ich wzrost spowodowany inflacją czy okresowym zużyciem jest z kolei proporcjonalny do ewentualnego wzrostu kosztów utrzymania mieszkania małoletnich pozwanych, bowiem żadna ze stron nie ma możliwości uniknięcia wzrostu cen).

Powód nadal ponosi te same koszty utrzymania swojej rodziny w szczególności synka, bowiem jego żona tak w 2014r. jak i w 2015 i 2016r. studiowała i utrzymywała się tylko ze stypendium i zasiłku rodzinnego (dodatkowo od kwietnia 2016r. na utrzymanie W. S. (2) dochodzi 500 zł w ramach programu 500+). Oczywiście jest, że koszty te wzrosły od listopada 2014r. proporcjonalnie do inflacji, ale dokładnie tak samo wzrosły koszty utrzymania małoletnich pozwanych, bo jak wyżej wskazano inflacja ich też nie omija.

W 2014r. powód miał w swojej ocenie ograniczone możliwości zarobkowe (dodatkowe, ponad zwykły wymiar czasu pracy) dyskopatią, a obecnie twierdzi, że są one ograniczone uszkodzeniem nerwu łokciowego.

Niewątpliwie powód ma zdiagnozowane to schorzenie (po potwierdza dokumentacja medyczna), lecz brak jest podstaw do stwierdzenia, że czyni go ono niezdolnym chociażby częściowo do pracy. Powód nie czynił starań o takie stwierdzenie (niezdolności do pracy) pomimo, że wykluczał rejestrację w Urzędzie Pracy ze względu na niejednoznaczny stan zdrowia.

T. S. w czasie zawarcia ugody w październiku 2014r. był zatrudniony za najniższe krajowe wynagrodzenie.

Obecnie dokumentuje pracę na 1/16 etatu, za miesięcznie 115,- zł brutto (za ok. 10 godzin pracy w miesiącu). W pozwie twierdził, że z dodatkowych prac osiąga dochód zbliżony do miesięcznego krajowego wynagrodzenia, w toku rozprawy, że w ostatnich miesiącach ledwie udaje mu się zarobić na alimenty (czyli ok. 800,- zł).

W ocenie Sądu T. S. nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych, gdyby pracował jak każdy dorosły, zdolny do pracy człowiek przez cały miesiąc w pełnym wymiarze czasu pracy miałyby możliwości uzyskania dochodu co najmniej w wysokości minimalnego krajowego wynagrodzenia (chociażby korzystając z ofert PUP) a gdyby chciał, przy jego wyjątkowo dobrym zawodzie mógłby dodatkowo dorywczo osiągać jakiś dochód np. sporadycznie przy cateringu czy prywatnych imprezach okolicznościowych. Powód jest młodym człowiekiem, zdolnym do pracy i dlatego zdaniem sądu ma niewykorzystane możliwości zarobkowe.

Dlatego Sąd uznał, że brak podstaw do uznania, że w stosunku do października 2014r. zmieniły się możliwości zarobkowe powoda. W tamtym czasie powód pracował za najniższe krajowe wynagrodzenie, wykorzystując swoje

możliwości zarobkowe, z tamtej pracy zrezygnował i obecnie nie wykorzystuje swoich możliwości zarobkowych, zdaniem Sądu z własnej winy. W ocenie Sądu ma on możliwość osiągnięcia miesięcznego dochodu przynajmniej w wysokości minimalnego krajowego wynagrodzenia.

Sąd nie oceniał przy tym możliwości zarobkowych S. S. (2), bowiem nie ma ona obowiązku uczestniczenia w kosztach utrzymania małoletnich pozwanych.

Zdaniem Sądu postępowanie dowodowe nie wykazało, żeby zmniejszyły się w zasadniczy sposób usprawiedliwione potrzeby małoletnich pozwanych.

Nadal zamieszkują z matką w tym samym mieszkaniu, z takimi samymi (podobnie jak w przypadku powoda – uwzględniając inflację) kosztami utrzymania tego mieszkania (uwzględniając dwie dodatkowe osoby uczestniczące w kosztach utrzymania mieszkania tj. S. K. (1) i małą A. K., ok. 1600 zł/5osób – ok. 300,- zł miesięcznie na osobę). Dzieci nadal chodzą do szkoły podstawowej, ich potrzeby w ciągu roku drastycznie się nie zmieniły (z uwzględnieniem okresowych dodatkowych środków leczniczych i oczywiście inflacji). W ocenie Sądu szacunkowy koszt wyżywienia dzieci na kwotę około 300,- zł miesięcznie na każde z nich nie jest kwotą wygórowaną, zważywszy, że jest to koszt ok. 10,- zł dziennie, do tego ok. 50,- zł miesięcznie na środki higieniczne i czystości, plus koszty ok. 100,- zł średnio miesięcznie na buty i ubranie i kilkadziesiąt złotych miesięcznie na szkołę (ponoszone rocznie, rozłożone na miesiące), także nie są szacunkiem abstrakcyjnym.

Tymczasem sytuacja matki dzieci zmieniła się od listopada 2014r. do czasu wyrokowania, bowiem jej wynagrodzenie zmniejszyło się z ok. 2000,- zł miesięcznie do 1100,- zł miesięcznie (przynajmniej do września 2016r.). Potem U. K. (1) podejmie decyzję czy pozostać w domu z małą córką, czy też wrócić do pracy.

Dodatkowo przy tym na utrzymanie U. K. (1) (przynajmniej częściowe) doszła jej mała córka A. K., z nowego związku małżeńskiego ze S. K. (1).

Sąd nie przeoczył faktu, że U. K. (1) wyszła za mąż i S. K. (1) ma obowiązek uczestniczenia w kosztach utrzymania domu i rodziny. Z zeznań S. K. (1) i przesłuchania U. K. (1) wynika, że S. K. (1) z tych obowiązków się wywiązuje. Dokłada się do kosztów utrzymania domu, żony i dzieci (także dzieci T. S., płacąc na wakacje dla całej rodziny). S. K. (1) poza żoną i małą A. K. ma na utrzymaniu jeszcze dwoje dzieci, na które płaci alimenty w wysokości 900,- zł miesięcznie (plus rocznie ok. 1400,- zł tytułem udziału w dodatkowych wydatkach i weekendowe koszty ich utrzymania).

W ocenie Sądu Juliusz S. i W. S. (1) powinni pozostawać na utrzymaniu swoich rodziców a nie S. K. (1) (ani na tej samej zasadzie S. S. (2)).

Obecnie sytuacja rodziców małoletnich pozwanych jest porównywalna, oboje mają na utrzymaniu troje małoletnich dzieci (dwoje wspólnych i po jednym z drugiego małżeństwa), oboje mają możliwości zarobkowe i oboje są zdolni do zaspokojenia potrzeb swoich małoletnich dzieci.

W tym miejscu podkreślić trzeba, że T. S. nie kwestionował usprawiedliwionych potrzeb dzieci, co więcej de facto nie kwestionował nawet wysokości swojego zobowiązania alimentacyjnego na kwotę 330,- zł na każde dziecko.

Powód kwestionował wysokość swojego zobowiązania wobec komornika tj. kwotę ok. 800,- zł miesięcznie, którą zobowiązany jest płacić. Twierdził, że gdyby obowiązek alimentacyjny został zmniejszony przez sąd do kwoty po 250,- zł na każde z dzieci, to wówczas płaciłby komornikowi ok. 660,- zł, a to co zostałyby mógłby przeznaczyć na dzieci.

Zgodzić się ze stanowiskiem powoda, że koszty postępowania egzekucyjnego które ponosi, mógłby przeznaczyć na utrzymanie dzieci i są to koszty, których można uniknąć, ale w tym zakresie decyzja należy do wierzycielki, na którą sąd nie ma wpływu.

Zdaniem Sądu niedopuszczalne byłoby natomiast obniżenie alimentów, w celu ograniczenia kosztów postępowania egzekucyjnego ponoszonych przez dłużnika – powoda.

Reasumując, w okolicznościach sprawy Sąd nie znalazł uzasadnienia dla zmiany wysokości świadczenia alimentacyjnego ustalonego na rzecz małoletnich pozwanych W. i J. S. od ich ojca T. S., ostatnio ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w. T. w dniu 07 października 2014r., albowiem od tego czasu nie zaszły żadne zasadnicze zmiany, ani w możliwościach zarobkowych powoda, ani w kosztach jego utrzymania, ani w usprawiedliwionych potrzebach małoletnich dzieci, które stanowiłyby podstawę do zmniejszenia wysokości ustalonych wymienioną ugodą alimentów.

Dlatego orzeczono jak w sentencji.